

WENCESLAO CIURÓ, un mag il·lusionista

El Pare Wenceslao Ciuró i Sureda va néixer l'1 de Maig de 1895 a Castellterçol, Barcelona. Va iniciar els seus estudis com alumne intern dels pares escolapis de Moià al 1905. Els seus amics l'anomenaven Wences, i ja des de ben petit que es va sentir atret per la religió. Al novembre de 1909, quan tenia catorze anys, ja vestia de *calasancio* a les escoles de Moià. Al 1914 professa els seus vots com a sacerdot i passa tres anys dedicat a l'estudi a Irache (Navarra). Al setembre de 1917 li fan una prèvia dispensa de la Santa Seu per la seva poca edat i és nomenat sacerdot. Fins aquí els seus passos com a sacerdot.

No obstant, la seva afecció per la màgia ve també de ben petit quan un dia que estava a l'escola un dels pares sacerdots va fer-li un joc de mans. En aquell moment, el Pare Ciuró va sentir una atracció irresistible per l'il·lusionisme màgic.

Wenceslao Ciuró va experimentar amb diversos tipus de màgia, des de la micromàgia fins a la màgia de saló. Ell va ser una de les figures que més va destacar en aquest període bàsic d'aprenentatge de la màgia espanyola.

Partagás va ser un mestre molt important per Ciuró. La trobada va tenir lloc de forma casual quan després que Wenceslao llegís un dels seus llibres *El Prestidigitador Optimus o Màgia Espectral* va decidir anar-lo a veure a la seva botiga de màgia. Ciuró va quedar tan sorprès de la trobada que no va atrevir-se a dir-li que s'acabava de llegir el seu llibre i li va comprar un altre exemplar.

Les trobades dels dos mags van ser freqüents, de manera que Partagás li transmetia la seva filosofia i els seus coneixements de màgia i arts com la ventriloquia, una màgia que entusiasmava a Ciuró des de ben petit.

Va haver-hi també altres il·lusionistes que el van influir com va ser el cas de Fu Manchú del que Ciuró va quedar molt impressionat. Anys més tard, Ciuró va escollir un pseudònim pels seus llibres i actuacions i en record d'aquest mag que tant admirava va anomenar-se Ling-Kai-Fu.

Cap al 1939, Ciuró va marxar cap a França per perfeccionar el seu francès. Dies més tard va començar la Guerra Civil i va decidir quedar-se. A França llegia molts llibres de màgia i va actuar pels seus feligresos. Durant la seva estança a França, Ciuró realitzava jocs de mans dins l'església. Una activitat que va fer augmentar l'assistència a les misses de joves inquiets per la màgia. Al 1947 va decidir tornar definitivament a Espanya, primer a Barcelona i després a Madrid.

El primer llibre que va escriure Wenceslao Ciuró va ser "La prestidigitación al alcance de todos". Es tractava d'un manual teòric- pràctic de l'il·lusionisme. La seva publicació no va ser fàcil ja que les editorials desconfiaven que hi hagués mercat per una obra d'aquella naturalesa.

Aquest llibre també va portar controvèrsia amb altres mags. Durant l'època de la seva edició, havia a una intensa campanya contra la divulgació dels secrets. Persones com Areny de Plandolit i Bernat havien escrit articles molt crítics en contra de posar a disposició dels lectors profans i del públic en general, obres que revelessin els misteris dels jocs. Altres com Sandy van oposar-se a aquesta publicació ja que van considerar que comprometia greument als practicants de la màgia. Per sort, aquesta situació va durar poc i no va tardar gaire temps perquè el Pare Ciuró fos homenatjat com mereixia per la significativa aportació a la màgia amb les seves obres.

Després d'aquesta primera obra magna, Ciuró va seguir escrivint fins que va arribar a quinze llibres que parlen de l'il·lusionisme. Uns llibres que han actuat com a pretext de molts altres mags que hi ha actualment. Els llibres publicats de Wenceslao Ciuró son.

- La prestidigitación al alcance de todos.
- Más de 200 juegos de manos con la baraja.
- Juegos de manos de sobremesa
- Juegos de manos de bolsillo (cuatro tomos).
- Trucos de Magia
- Ilusionismo elemental.
- Mnemotécnica teatral.
- Ilusionismo de salón.
- Ventriloquía.
- Cien pasatiempos de magia.

El Pare Ciuró va ser una persona molt inquieta i va tenir la sort de viatjar i tenir diners (tot i que a Espanya estava sumida a la postguerra, a França els religiosos tenien una situació molt més acomodada). Això li va permetre accedir a llibres impensables en aquell moment i en aquell país.

Enamorat sempre de l'il·lusionisme acostumava a dir "**No he passat ni un sol dia sense pensar en màgia**". La intenció de Ciuró era d'augmentar la població mundial de mags. El seu truc per fer aparèixer nous il·lusionistes consistia en reunir les millors sorpreses del seu repertori i explicar-les amb gran precisió i fer-ne un llibre.

Segons ell, aquesta era la única manera de fer arribar a tothom qui ho volgués la seva màgia.

Els seus jocs de mans van aparèixer multitud de vegades per la pantalla de la TV. Una vegada li va ser dedicat un programa en homenatge al seu 50 aniversari com a Sacerdot i Mag.

Va fundar al 1932 conjuntament amb Areny de Plandolit, Emilio Deu, Carlos Bucheli, Antonio Darder i altres l'Agrupació Catalana d'Aficionats a l'il·lusionisme (ACAI). Aquesta societat va funcionar durant la República però a l'inici de la Guerra Civil va haver-se de dissoldre. Un cop acabada la guerra van crear associacions de major importància com la SEI al 1943, o la CEDAM al 1952.

Ciuró va ser president l'honor del Círculo Mágico Sevillano, de la SEI, de l'Agrupació Màgica Aragonesa, del Cercle Màgic Brasiler d'il·lusionistes o soci numerari amb el títol "Maitre Magicien" de l'Associació Francesa d'Artistes Prestidigitadors de París. També va ser soci d'honor de l'International Brotherhood of Magicians" i de l'acadèmia Portuguesa de l'il·lusionisme. Al 1949, a Barcelona li fou atorgat el títol de "propulsor de l'il·lusionisme".

El 23 d'Abril de 1978, quan ja Ciuró tenia 83 anys, va morir a causa d'un atac cerebral. En el seu enterrament es van trobar nombrosos mags amics que van deixar l'acte ple de coloms per fer brotar del fons de les seves ànimes una oració sobre la tomba del mestre.

Anècdotes

- Una vegada, Ciuró va anar a comprar agulles en una botiga de França i amb la voluntat d'impressionar a la gent, va empassar-se-les totes. La botiguera va quedar ben alucinada.
- Quan Ciuró se'n enterava que hi havia una actuació d'un mag internacional a la ciutat, ho deixava tot i marxava directament a veure'l. No li importava què estava fent i què deixava per fer. En una d'aquestes actuacions, el mag Ciuró va ser cridat com a públic per ajuar a un dels mags. Ell, amb ganes de saber quin caxé tenia el mag, el fastidiava amb els trucs de manera que el feia quedar malament davant del públic. El mag volia pagar-li diners perquè marxés i Ciuró s'hi negava.
- Una vegada Ciuró va veure un truc de màgia que consistia en tallar una corda, després el mag la unia una altra vegada i li donava voltes. Ciuró va quedar

entusiasmat i va passar-se tota la nit inquiet pensant en el truc que hi havia. Finalment, després de passar-se tota la nit desvetllat va esbrinar-ne el truc.

No hi ha joc sense trampa, el més difícil és averiguar-lo i que ningú se n'enteri!